

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Frumentum venditum à pagare, & consignare, num. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

risse per maiorem partem mensis? respondeo, sumatur tunc pretium medium; ratio est, quia supremum non est fas recipere, cum non sit certus mercator, fore se illo pretio venditurum, nec congruit recipere solum insimum, quia potuisset fortasse vendere majori pretio: sumat igitur medium, quo & suam & ementis rationem commode satis habebit. Non inficior, posse mense Ianuarij communis consensu determinari pretium, quod curret tali die Maij, immo & tali hora, & quidem justè, si verè tali die, & hora certo venditurus mercator esset. Sed quando id?

Pactum illud non improbo. Posito enim, quod mercator verè frumentum venditurus sit mense Maij, cum nesciatur, quantum augendum tunc sit pretium, poterit convenire venditor cum emente, de aliquo certo pretio, quod prudenti judicio tunc forte currendo nunc determinetur: nam sic illud semper (sive deinde mense Maij crescat, sive decrecat pretium) accipere mercator poterit. Certè si sine fraude id fiat, cum sit par vendentis ementisq; periculum, non video, unde condemnare id ullus possit.

Frumentum venditum à pagare & consignare.

12. Hoc contractu utuntur sèpè Siculi, quem quia sufficienter explicat, probatque Diana pp, hic ejus locum demonstrasse iustificat.

pp Diana p. 1. tr. 7. ref. 65.

An venditor non soluto pretio ab emptore, possit percipere fructus rei à se credito venditæ, quamvis ementi traditæ.

13. Cajus vendit Titio fundum, vel dœnum aureis mille, quos Titius promittit solvere hinc ad sex, v. g. annos (interdum non designantur anni, sed donec emptor solvet pretium) interim vero tradit possessionem fundi ipsi Titio, ea lege, ut idem Titius reddat Cajo venditori annuam pensionem, v. g. quinquaginta aureorum, nempe juxta fructus, quos Cajus percipere à fundo potuisset: qui quinquaginta aurei non computantur in sortem: nam semper remanent illi mille aurei, tempore designato solvendi: idne justè sit?

14. Si eiusmodi contractus per modum absolutæ venditionis non celebretur, sed per modum locationis, licitus sine dubio est. Modus autem locationis hic esset: *Vendo tibi fundum mille aureis à te olim solvendis, illudque possidentem tradō, nunc quidem, pro locato (unde mihi peribit, quia ego sum dominus rei tibi locatae) ac propterea pensionem, juxta fructus, quos deductis expensis perceperem, solvas: cum autem solveris totum fundi pretium, habeas pro vendito (unde postea tibi emptori peribit fundus, si peribit: quia postea illius eris tu dominus.)* Hic, inquam, contractus licitus est, quia est ipsam prædicti locatio; pactum enim illud, ut omnino simul mille aurei solvantur, iniquum esse non videatur: nam sicut venditor dare promittit simul totum præmium, ita & emptor

Eee 3 totum

